

tage et mellemnavn dog har en særlig – om end mindre tungtvejende – tilknytning til det pågældende navn, og at et krav om, at mellemnavnet også skal være båret af en af bærerens forældre, ville kunne omgås ved, at ansøgeren først får en af sine forældre til at tage mellemnavnet.

Som anført under pkt. 3.3.2. foreslår udvalget i udkastet til § 11, stk. 1, nr. 4, at det skal være muligt at tage et fornavn som mellemnavn, uanset om der er tale om et drenge- eller pigenavn svarende til bærerens køn. Udvalget har imidlertid fundet, at mellemnavne, der er taget i medfør af denne bestemmelse, ikke bør kunne tages som efternavne. Denne mulighed bør derfor afskæres.

Om udvalgets overvejelser henvises i øvrigt til betænkningen, side 131-133.

2.6.3. Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggendes overvejelser

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggende er enig med Navnelovsudvalget i, at det bør være muligt at tage et mellemnavn som efternavn.

Der er herved navnlig lagt vægt på, at personer, der har ret til at bære et mellemnavn, har en særlig tilknytning til dette navn, at navnet ofte af deres omgivelser opfattes som deres egentlige efternavn, samt på det udtalte ønske fra disse personer om at få lov til at tage mellemnavnet som efternavn. Langt størstedelen af sagerne om navnehævd vedrører således et ønske om at tage et mellemnavn som efternavn.

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggende kan derfor tilslutte sig Navnelovsudvalgets forslag om, at man kan tage et mellemnavn som efternavn.

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggende er endvidere enig med Navnelovsudvalget i, at denne adgang ikke bør omfatte mellemnavne, der er taget i medfør af forslaget § 11, stk. 1, nr. 4, hvorefter det er muligt at tage et fornavn som mellemnavn, uanset om navnet betegner et køn svarende til bærerens køn.

Der er herved lagt vægt på, at der uanset den gennemgående liberalisering og modernisering af navneloven, efter ministeriets opfattelse bør fastholdes en sondring mellem for- og efternavne, idet der efter dansk navnetradition er en karakterforskel på for- og efternavn, og en sammenblanding af disse kategorier vil kunne vanskeliggøre kommunikation om og med personer, der har et efternavn med fornavns karakter.

Det foreslås derfor i § 4, stk. 1, nr. 3, at et navn kan tages som efternavn, hvis det er eller har været ansøgerens mellemnavn. Muligheden for som efternavn at tage et mellemnavn, der er taget i medfør af forslaget

§ 11, stk. 1, nr. 4, er afskåret i den foreslåede § 4, stk. 3, og § 11, stk. 2, 3. pkt.

2.7. Adgang til at tage et efternavn på grundlag af samtykke fra alle, der bærer navnet her i landet

2.7.1. Gældende ret

Efter den gældende navnelov er det ikke muligt at tage et efternavn på grundlag af samtykke fra alle, der bærer navnet her i landet. Efter § 8, nr. 4, kan der dog meddeles tilladelse til at tage et efternavn, som ansøgerens ægtefælle, bedsteforældre, oldeforældre, børn, søskende eller forældres søskende har erhvervet som nydannet efternavn i medfør af § 6, såfremt den eller de pågældende giver samtykke.

2.7.2. Navnelovsudvalgets overvejelser

Navnelovsudvalget har i sine overvejelser peget på, at det før navneloven af 1961 var muligt at tage et efternavn på grundlag af samtykke fra "samtlige her i Landet bosatte Personer over 18 Aar, der er Bærere af Navnet, samt fra disses Hustruer".

Om baggrunden for forslaget om at afskaffe denne mulighed blev det i 1960-betænkningen anført, at samtykkeerklæringer var blevet gjort til genstand for økonomiske transaktioner, at det i praksis var en håbløs opgave at fremskaffe de nødvendige erklæringer, og at det kunne give et vist ubehag for de hidtidige bærere af navnet, se betænkning nr. 254/1960, side 46. I stedet blev en bestemmelse, der i et vist omfang svarede til den nugældende § 8, nr. 4, foreslået.

Efter udvalgets opfattelse er de nævnte hensyn ikke tilstrækkelige til at begrunde et forbud mod at tage et efternavn, hvis samtlige bærere af navnet samtykker.

Udvalget har i den forbindelse anført, at det netop er hensynet til slægten, der er det bærende for beskyttelsen efter § 3 i udvalgets lovudkast, og at det derfor ville være urimeligt ikke at lade dens medlemmer selv være herre over beskyttelsen. Herudover har udvalget lagt vægt på, at en meget stor del af alle efternavne i dag alene bæres af en eller meget få personer, og at det i disse tilfælde ikke vil være noget problem at indhente de fornødne samtykker.

På denne baggrund foreslår udvalget, at det fremover skal være muligt at tage et efternavn, hvis alle bærere af navnet samtykker.

Som følge heraf har udvalget endvidere fundet, at der ikke er behov for at medtage en bestemmelse svarende til § 8, nr. 4, i den gældende navnelov.

Om udvalgets overvejelser henvises i øvrigt til betænkningen, side 133-134.